

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 16C/47/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512206554
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Sinčáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2018:7512206554.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Zuzanou Sinčákovou v spore žalobcu Y. I., G.. XX.XX.XXXX, K. Z. C. XX, zastúpeného JUDr. Milanom Slobodníkom, advokátom, Štúrova 20, Košice proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.203,15 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Zastavuje konanie v časti o zaplatenie sumy 33.518,87 eur.

Žalobu v zostávajúcom rozsahu zamieťa.

Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 12.4.2012 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 68.303,39 eur a nahradiť mu trovy konania. Žalovaná suma predstavovala náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánov verejnej moci uplatnená v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“).

2. Podanú žalobu odôvodnil tým, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.6.2008 kúpil osobné motorové vozidlo zn. Š. U. za dohodnutú cenu 4.149,24 eur od predávajúcej M. O., zast. manželom Y. O..

Dňa 19.12.2008 bolo uvedené osobné motorové vozidlo spolu so zimnými pneumatikami, osvedčením o evidencii vozidla a kľúčom od tohto vozidla zaistené Obvodným oddelením Policajného zboru Z. T. (ďalej len „OO PZ Z. T.“). K zaisteniu došlo na vykonanie potrebných úkonov, pretože vzniklo podozrenie, že vec súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie bolo potrebné na zistenie skutkového stavu.

Listom zo dňa 26.1.2009 žalobca žiadal o vrátenie zaisteného motorového vozidla z dôvodu, že toto kúpil bez obmedzení, zaplatil kúpnu cenu a následne bol vykonaný prepis, teda nemôže súvisieť so spáchaním trestného činu. Zároveň upozorňoval, že predmetné auto kúpil pre potreby rodiny, pretože má maloleté deti a ťažko chorú matku, o ktorú sa stará, a teda mu každým dňom vniká škoda súvisiaca so zaistením vozidla.

Dňa 2.2.2009 podal žalobca podnet na trestné stíhanie M. O. Q. Y. O. pre trestný čin podvodu, nakoľko menovaní vedeli, že predmetné auto nie je vysporiadané, ale ho o tom neinformovali, kúpnu cenu prevzali a ubezpečili ho, že auto je bez právnych vád.

Na žiadosť žalobcu o vrátenie zaisteného motorového vozidla reagovalo OO PZ vo Veľkej Ide správou zo dňa 5.2.2009 tak, že dňa 18.12.2008 bolo podané trestné oznámenie vo veci sprenevery, ktoré

podal splnomocnenec lízingovej spoločnosti CREDITCAR s.r.o. Vlastníkom auta je podľa oznámenia spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a držiteľkou bola M. O., ktorá žalobcovi bez súhlasu vlastníka predala uvedené vozidlo. Motorové vozidlo prevzala vyšetrovatelka vybavujúca uvedené trestné oznámenie.

Žalobca namietal vybavenie jeho žiadosti, Krajské riaditeľstvo v Košiciach mu oznámilo, že postup polície bol správny a jeho sťažnosť je neopodstatnená. Uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice (ďalej len „ÚjaKP OR PZ Košice“) zo dňa 23.9.2009 bolo dotknuté motorové vozidlo uložené do úschovy Okresného súdu Košice II s odôvodnením, že na vozidlo si robí nárok ďalšia osoba a sú pochybnosti o práve na vec.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca dňa 24.9.2009 sťažnosť a žiadal o okamžité vrátenie motorového vozidla z dôvodov jeho výlučného vlastníctva.

Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 9.11.2009 bola jeho sťažnosť zamietnutá z dôvodu, že vlastnícke právo si k predmetnému vozidlu uplatňuje spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. na základe zmluvy o zabezpečení uzatvorenej s obvinenou M. O..

Dňa 13.1.2010 podal žalobca podnet na preskúmanie postupu prokurátora Krajskej prokuratúry v Košiciach. Listom zo dňa 17.2.2010 mu prokurátor krajskej prokuratúry oznámil, že jeho podnet je dôvodný a postup vyšetrovateľa Policajného zboru a okresného prokurátora bol nezákonný. Zároveň konštatoval, že reparovanie nezákonného postupu vyšetrovatelky a prokurátora pri rozhodovaní o uložení veci do úschovy neprichádza do úvahy, pretože na zrušenie rozhodnutia v prípravnom konaní už uplynula zákonná trojmesačná lehota.

Nakoľko žalobcovi nebolo motorové vozidlo vydané, písomným podaním zo dňa 3.7.2010 požiadal Okresný súd Košice II v konaní 3T 28/2010 o vrátenie motorového vozidla. Uznesením č.k. 3T 28/2010 - 174 zo dňa 3.8.2010 súd rozhodol, že žalobcovi vracia osobné motorové vozidlo aj osvedčenie o evidencii vozidla. Fyzicky bolo vozidlo žalobcovi odovzdané až dňa 22.9.2010, o čom bol spísaný protokol o prevzatí a odovzdaní automobilovej techniky č. 21/2010/V.

Žalobca uviedol, že cieľom ust. § 97 ods. 1 Trestného poriadku je dosiahnuť, aby veci, ktoré boli zaobstarané pre potreby trestného stíhania jednotlivými zaisťovacími úkonmi, zostávali k dispozícii orgánov činných v trestnom konaní a súdu len nevyhnutne potrebnú dobu, aby sa tak neprimerane neobmedzovali vlastnícke, užívacie a iné práva k týmto veciam. Vec preto treba vrátiť ihneď, ako sa zistí, že pre ďalšie konanie už nie je potrebná. Pochybnosti o práve na vec sú najmä vtedy, ak si právo na vec uplatňuje ďalšia osoba. Z tohto dôvodu považuje postup orgánov činných v trestnom konaní za nesprávny a nezákonný. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. si nikdy neuplatňovala vlastnícke právo k predmetnému vozidlo, voči obvinenej si uplatnila len nárok na náhradu škody.

Tiež poukázal na skutočnosť, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytla obvinenej M. O. pôžičku za účelom zakúpenia predmetného vozidla od predchádzajúceho vlastníka O. I.. V zmysle uzavretej zmluvy, pokiaľ by nedošlo k úplnému zaplateniu kúpnej ceny, vozidlo by zostalo vo vlastníctve O. I.. Ak bola kúpna cena predávajúcemu zaplatená, stala sa vlastníkom vozidla obvinená M. O.. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. na zabezpečenie pôžičky, ktorú poskytla obvinenej, s ňou uzavrela záložnú zmluvu. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. teda nikdy nebola a nie je vlastníkom vozidla, ale záložným veriteľom zo záložnej zmluvy, kde zálohom je sporné vozidlo. Podľa žalobcu, ktorý kúpil motorové vozidlo bez toho, aby mal vedomosť o tom, že vozidlo je založené v prospech spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., táto skutočnosť nemá z hľadiska prevodu vlastníckeho práva k vozidlu žiadne právne účinky. Na základe kúpnej zmluvy sa žalobca stal vlastníkom založeného motorového vozidla, zaistené vozidlo na ďalšie konanie nebolo potrebné a neprichádzalo do úvahy jeho prepadnutie alebo zhabanie, orgány činné v trestnom konaní boli povinnému mu vozidlo bezodkladne vrátiť. Ak tak nepostupovali, dopustili sa nezákonného zásahu do jeho práv a právom chránených záujmov.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní si žalobca uplatnil škodu vo výške celkom 68.303,39 eur, pozostávajúcej z nákladov na servis motorového vozidla za účelom odstránenia závad, ktoré vznikli na vozidle v dôsledku jeho neprevádzkovania 2.258,75 eur (1.705 eur + 153,75 eur), opravy riadiacej jednotky pre ABS vo výške 1.682,-eur, škody vzniknutej na vozidle poklesom jeho ceny za dobu, kedy ho nemal možnosť užívať, zistenej znaleckým posudkom vo výške 1.218,-eur, nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku 106,24 eur, nákladov spojených so zvýšenou spotrebou motorového vozidla, ktoré si bol nútený zakúpiť v dôsledku zaistenia vyššie uvedeného vozidla 944,40 eur a nemajetkovej ujmy 62.094,-eur. Žalobca mal za to, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením a nesprávny úradný postup bol v tak závažnej miere, že ovplyvnil jeho osobný, spoločenský a finančný život, ako aj život jeho rodiny, Uplatnená

náhrada nemajetkovej ujmy predstavovala 10-násobok majetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom.

3. Na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe žalobca predložil kúpno-predajnú zmluvu zo dňa 11.6.2008, potvrdenie o zaistení veci zo dňa 19.12.2008, list žalobcu zo dňa 26.1.2009, podnet na trestné stíhanie zo dňa 2.2.2009, správu OO PZ Veľká Ida zo dňa 5.2.2009, vyzoznenie o postúpení podania zo dňa 12.3.2009, list Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach zo dňa 14.4.2009, uznesenie vyšetrovateľa ÚJaKP OR PZ zo dňa 28.5.2009 a zo dňa 23.9.2009, sťažnosť žalobcu zo dňa 24.9.2009, uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp.zn. 3 Pv 125/2009 zo dňa 9.11.2009, podnet na preskúmanie postupu prokurátora zo dňa 8.1.2010, list krajského prokurátora zo dňa 17.2.2010, žiadosť o vydanie veci zo dňa 3.7.2010, uznesenie Okresného súdu Košice sp.zn. 3T 28/2010 zo dňa 3.8.2010, protokol o prevzatí a odovzdaní automobilovej techniky 21/2010/V, zákazkové listy č. XXXXXXXX Q. XXXXXXXX, faktúry č. XXXXXXXXXX Q. Č.. XXXXXXXXXX, príjmové pokladničné doklady zo dňa 11.10.2010 a 29.10.2010, ponuku autorizovaného servisu za dňa 29.10.2010, znalecké posudky č. 73/2009 a č. 41/2010, vyúčtovanie znalečného, osvedčenie o evidencii vozidla zn. Škoda Octavia a Škoda Favorit, priemerné ceny PHM za rok 2008, 2009 a 2010, pracovnú zmluvu žalobcu, kúpnu zmluvu zo dňa 31.12.2008, kúpnu zmluvu zo dňa 10.6.2010, sobášny list, rodné listy detí, rozhodnutie o priznaní príspevku na opatrovanie matke žalobcu a žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 16.8.2011 a odpoveď na ňu zo dňa 8.2.2012.

4. Z dôvodu späťvzatia žaloby v časti o zaplatenie sumy 18.502,-eur súd uznesením zo dňa 21.1.2016, č.k. 16C/47/2012-191, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.3.2016, konanie v tejto časti zastavil.

5. Písomným podaním doručeným súdu dňa 26.6.2017 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 33.518,87 eur a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Žalobca naďalej trval na úhrade sumy 16.282,52 eur, a to titulom náhrady škody vo výške 4.070,63 eur a titulom nemajetkovej ujmy 12.211,89 eur (trojnásobok spôsobenej majetkovej ujmy). Náhrada škody pozostáva z nákladov na opravu motorového vozidla 1.705 eur + 553,75 eur, sumy 655,-eur predstavujúcej pokles ceny motorového vozidla za dobu, kedy ho žalobca nemohol užívať, z nákladov na znalecký posudok 212,48 eur a nákladov na zvýšenú spotrebu nového motorového vozidla 944,40 eur.

6. Žaloba pôvodne smerovala proti Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo vnútra SR. Ministerstvo vnútra SR namietalo svoju procesnú spôsobilosť ako orgán konajúci v mene SR a malo za to, že orgánom spôsobilým konať za SR je Generálna prokuratúra SR. V súlade s ust. § 35 písm.l) Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016 do konania vstúpila Okresná prokuratúra Košice-okolie.

7. Žalovaná namietala žalobou uplatnený nárok. Ministerstvo vnútra SR v písomnom vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 19.10.2012 uviedlo, že k osobnému motorovému vozidlu si okrem žalobcu uplatňovala vlastnícke právo aj spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. titulom záložného práva k uvedenému motorovému vozidlu. Existovali pochybnosti ohľadne vlastníckeho práva k uvedenému motorovému vozidlu, a preto zastával názor, že postup vyšetrovateľa ÚJaKP OR PZ v Košiciach v súvislosti s uložením motorového vozidla do úschovy súdu bol správny a zákonný. Ak totiž vznikne pochybnosť o vlastníckom práve, policajné orgány nie sú oprávnené rozhodovať, komu má byť predmetné motorové vozidlo vrátené. Policajné orgány preto žalobcu poučili, aby si svoj nárok (vlastnícke právo) uplatnil v občianskom súdnom konaní. Správnosť a zákonnosť postupu vyšetrovateľa preukazuje aj uznesenie prokurátora o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa, ktorým sa rozhodlo o uložení motorového vozidla do úschovy. Prokurátor je orgán, ktorý nesie zodpovednosť za zákonnosť aj za správnosť úradného postupu vyšetrovateľa a je okrem iného oprávnený zrušiť ktorékoľvek nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutie a opatrenie vyšetrovateľa a môže ho nahradiť vlastným. V predmetnom prípade prokurátor uznesenie o uložení osobného motorového vozidla do úschovy súdu nezrušil ako nezákonné a sťažnosť voči nemu smerujúcu vyhodnotil ako neopodstatnenú, preto nemožno považovať toto rozhodnutie za nezákonné a v súvislosti s ním si uplatňovať náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. titulom nesprávneho úradného postupu. Mal za to, že v danej veci neboli naplnené základné zákonné predpoklady na vznik zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú orgánom pri výkone verejnej moci. Žalobu preto považoval za neopodstatnenú.

8. Súd sa v konaní prioritne zaoberal skutočnosťou, ktorý orgán je oprávnený v mene štátu vo veci konať.

9. Podľa ust. § 4 ods.1 písm.b) zákona č. 514/2003 v znení účinnom od 1.1.2013 (novela č. 412/2012 Z.z., účelom ktorej bolo o.i. upresniť, ktorý orgán má za štát konať) vo veci náhrady škody koná v mene štátu Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

10. Podľa ust. § 4 ods.1 písm.f) zákona č. 514/2003 Z.z. Generálna prokuratúra SR koná v mene štátu, ak škodu spôsobil štátny orgán v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo v správnom konaní.

11. Nakoľko v danom prípade došlo v trestnom konaní k zamietnutiu sťažnosti žalobcu proti uzneseniu vyšetrovateľa a podaniu obžaloby a nedošlo k situácii, že by vyšetrovateľ alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora, súd ustálil, že orgánom oprávneným konať za štát v tejto veci nie je Ministerstvo vnútra SR, ale Generálna prokuratúra SR.

Žalobca podal dňa 25.9.2009 sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľky PZ, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II pod č. 3 Pv 25/2009 zo dňa 9.11.2009 zamietol ako nedôvodnú.

12. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.10.2015 sp.zn. 8 Cdo 289/2014 súd na zmenu orgánu konajúceho v mene štátu prihladol z úradnej povinnosti a v konaní pokračoval s Generálnou prokuratúrou SR ako orgánom oprávneným konať v mene štátu.

13. Žalovaná v písomnom podaní doručenom súdu dňa 21.4.2017 (a dňa 26.2.2018) uviedla, že zo strany orgánov prokuratúry nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý by mal zakladať nárok na náhradu škody. Návrh nemožno akceptovať ani vecne, pretože je nedôvodný.

Poukázala na to, že predmetné motorové vozidlo v čase, keď bolo zaistené, bolo pojazdné. Rovnako bolo vozidlo pojazdné v čase, keď bolo vrátené späť žalobcovi, čo je zrejmé z odovzdávajúceho protokolu. Napriek tomu žalobca využil odťahovú službu. Čiastky, ktoré sú doložené príjmovým pokladničným dokladom, sú suma 1.705,00 Eur a suma 553,75 Eur. Ostatné čiastky žalobca nepreukázal príjmovým pokladničným dokladom. Tiež spochybnila znalecké posudky, ktorými bola vyčíslená všeobecná hodnota vozidla v čase zaistenia a v čase vydania a na základe nich vyčíslenú sumu. K poklesu hodnoty vozidla by došlo prirodzene plynutím času a jeho používaním. Mala za to, že žalobca nepreukázal existenciu a výšku skutočnej škody.

Pokiaľ ide o uplatnenú nemajetkovú ujmu, žalobca nepreukázal neoprávnený zásah do jeho osobnosti v súkromnom živote ako aj v spoločenskom uplatnení, psychické útrapy, poníženie alebo inú citovú ujmu. Zaistenie vozidla neznížilo jeho dôstojnosť alebo vážnosť. Nebola preukázaná existencia nemajetkovej ujmy a jej následky. Nemajetkovú ujmu a okolnosti ju podmieňujúce nestačí len tvrdiť, ale musia byť aj v konaní preukázané, najmä s prihliadnutím na § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.. Nie je možné odvolávať sa vo všeobecnosti na objektívnu spôsobilosť spôsobiť ujmu. Dôvodom pre zaistenie vozidla bol nezákonný postup Márie Pačutovej, ktorá sa mala dopustiť trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, lebo bez súhlasu vlastníka predala uvedené vozidlo. Žalobca má právo uplatniť si náhradu škody voči M. O., ktorá spôsobila svojím protiprávnym konaním stav, ktorý vyústil do zaistenia vozidla štátnymi orgánmi a následne k nemožnosti jeho vydania žalobcovi.

Mala za to, že nie sú dané podmienky zodpovednosti štátu vo vzťahu k žalovanej a preto navrhovala žalobu zamietnuť.

14. Žalobca vypovedal, že niekedy v júni roku 2008 zháňal auto, chcel kúpiť Škodu Octaviu a cez kolegu a jeho švagra sa nakontaktoval na Y. O., ktorý také auto predával. Auto si pozrel, bol na skúšobnej jazde, pán O. sa javil ako seriózny, upozornil ho na určité nedostatky auta. Uvedené vozidlo malo najazdených 150.000 km, prezrel si aj doklady od vozidla a zistil, že ako vlastníčka aj držiteľka bola zapísaná manželka pána Františka Pačutu. Neboli tam žiadne obmedzenia a pod., nemal pochybnosti o tom, že pani Pačutová je vlastníčkou vozidla. S manželkou sa rozhodli pre kúpu tohto auta, zmluva bola spísaná ručne a pánovi O. odovzdal peniaze v hotovosti. O. O. ho splnomocnila na prepis motorového vozidla a on ho zariadil. Vozidlo malo určité vady, tak ho dal ho opraviť. Po oprave, STK i emisnej kontrole ho používal denne asi pol roka, cestoval s ním do práce a z práce a používal ho aj pre ďalšie potreby rodiny s deťmi, s mamou k lekárovi a pod.

Dňa 19.12.2008 odovzdal OOPZ vo Z. T. motorové vozidlo, o čom mu vydali potvrdenie. Policajti mu ukazovali nejaké trestné oznámenie spoločnosti (zrejme nejaká finančná spoločnosť) a povedali mu, že uvedené auto bolo na leasing, čo ho prekvapilo, pretože z dokladov to vôbec nevyplývalo. S manželkou podali trestné oznámenie na manželov Pačutových. V januári 2009 požiadal o vrátenie vozidla.

Odňatie auta značne skomplikovalo situáciu v jeho rodine, išlo o štvorčlennú rodinu s dvomi malými deťmi a v tom čase žili v spoločnej domácnosti s matkou žalobcu, ktorá bola dlhodobo chorá, bezvládna, ležiaca pacientka a manželka žalobcu bola jej opatrovateľkou. Okrem spomínanej Š. U. mal žalobca staré motorové vozidlo zn. Y. N., rok výroby 1991, ktoré bolo nepojazdné, nemalo platné STK, oprava by bola veľmi nákladná, tak ho dal zošrotovať. Potreboval nutne kúpiť iné auto, pretože musel voziť matku na vyšetrenia a späť (na sanitku musela čakať aj 3-4 hodiny), cestovať do práce (do Kechneca) a späť. Od príbuzného kúpil vozidlo zn. Š. Y., na kúpu ktorého si zobral úver. Išlo o staršie, horšie vybavené auto s väčšou spotrebou, avšak kúpou riešil nevyhnutnú potrebu mať k dispozícii motorové vozidlo, pretože ho potreboval.

Zdôraznil, že vo veci vrátenia jeho motorového vozidla nebol pasívny, záležalo mu na tom, aby mu vozidlo bolo čím skôr vrátené, asi 4-krát sa ohlásil k prokurátorovi, no ani raz ho neprijal.

15. Z výpovede svedkyne M. I., manželky žalobcu vyplynulo, že s manželom sa rozhodli kúpiť lepšie auto, pretože auto, ktoré používali predtým sa pokazilo. Kúpili Škodu Octavia, jej manžel toto auto zaobstaral, aj uzavrel kúpnu zmluvu a auto bolo riadne prepísané do jeho vlastníctva. Pol roka uvedené vozidlo užívali a potom im bolo odňaté. Manželovi bolo oznámené, že toto auto musia zobrať, auto zostalo na OO PZ vo Z. T.de a oni ostali bez auta. Manžel sa o vec zaujímal, telefonoval aspoň 2-krát do týždňa policajtom, čo je s autom a kedy mu bude vrátené. Myslí si, že náčelník z Z.L. T. spomínal, že prešetrenie trvá 2 až 3 mesiace a potom auto vráti.

Odňatie auta veľmi skomplikovalo situáciu v ich rodine. Manžel bol zamestnaný, musel dochádzať do zamestnania, vzhľadom na odchody autobusov z ich obce na stanicu, odkiaľ zamestnávateľ manžela zabezpečuje dopravu vlastným autobusom, nebolo možné takto cestovať, pretože manžel nestíhal autobus do zamestnania a skorší autobus nejde. Boli nútení kúpiť si aspoň nejaké auto, najmä na to, aby sa manžel vedel dopraviť do zamestnania a späť.

Na kúpu ďalšieho motorového vozidla v hotovosti nemali peniaze. Kúpili ojazdené auto zn. Š. Y., asi za 30.000,- Sk, na kúpu si požičali peniaze od rodiny, aj od nebankovej spoločnosti. Toto auto malo veľkú spotrebu, čo značne zaťažovalo ich rozpočet.

Vozidlo bolo vrátené takmer po dvoch rokoch odo dňa jeho odňatia. Pre vozidlo išiel manžel, ale musel objednať odťahovú službu, pretože sa nedalo naštartovať. Odovzdal ho do autoopravovne Qalt, kde ho informovali o tom, čo je potrebné opraviť, vymeniť a tam sa vozidlo aj opravilo. V tom čase nemali dostatok finančných prostriedkov, aby sa opravilo všetko potrebné, opravy sa vykonávali postupne. Potom manžel zariadil ohliadku vozidla znalcom, aby posúdil stav auta po dvoch rokoch, keď bolo vrátené.

V čase, keď nemali k dispozícii auto, svedkyňa nepracovala, ale bola opatrovateľkou svokry a mali dve malé deti. Svokra mala vážne zdravotné problémy, bola ťažko chorá, mala problémy s kĺbami, obličkami a minimálne raz do mesiaca ju bolo potrebné doprevádzať na odborné vyšetrenia do Košíc, vozili ju autom, svedkyňa nešoféruje, vozidlo riadil jej manžel a ona svokru doprevádzala. Táto situácia na nich zle vplývala, nielen čo sa týka peňazí, zadĺžili sa, ale aj inak, ľudia sa vypytovali, prečo nemajú predchádzajúce auto, čo sa deje. V čase, keď nemali k dispozícii motorové vozidlo, boli obe ich deti v predškolskom veku, nevyhnutne potrebovali motorové vozidlo aj pre prípad návštevy lekárov aj urgentnej návštevy pohotovosti. Deti chodili do materskej školy v obci, ale lekára majú v Košiciach a stávalo sa, že museli byť ošetrení aj na pohotovosti.

Manžel nebol nadšený, že mu vozidlo nebolo vrátené v sľúbenej dobe, teda po 2-3 mesiacoch, riešil to s právničkou, musel byť aktívny vo veci, pretože nikto to neriešil, musel často kontaktovať príslušné orgány a osoby, každý mal nejaké lehoty a stále sa muselo čakať.

V tomto období bol manžel nervózny, viac sa hádali a začal aj viac fajčiť.

16. Nadväzujúc na výpoveď svedkyne žalobca doplnil svoju výpoveď a uviedol, že zadovážil odťah motorového vozidla z miesta odovzdania do servisu, pretože nemalo platné osvedčenie o technickej ani emisnej kontrole a nevedel, v akom je stave, teda nemohol s takýmto vozidlom vyjsť na cestu. K poškodeniam, ktoré vozidlo vykazovalo v čase, kedy mu bolo odňaté, uviedol, že tieto po vrátení vozidla neboli opravované v servise a neuplatňuje si za ne náhradu. Podotkol, že vozidlo mu bolo odňaté v decembri, teda v zime, keď boli vozovky posolené a v takomto stave vozidlo stálo v garáži takmer 2 roky.

17. S účinnosťou od 1.7.2016 sa na konanie sporových strán pred súdom vzťahuje zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súd podľa tohto predpisu postupuje aj v konaniach začatých pred účinnosťou tohto zákona (§ 470 ods.1 CSP).

18. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánov činných v trestnom konaní žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 16.8.2011. Poukázal na nesprávny úradný postup týchto orgánov, za čo požadoval náhradu škody vo výške 68.303,39 eur (oprava vozidla 1.705 eur + 153,75 eur + 1.682,-eur, pokles ceny vozidla 1.218,-eur, náklady za vyhotovenie znaleckého posudku 106,24 eur, náklady spojené so zvýšenou spotrebou motorového vozidla, ktoré si bol nútený zakúpiť 944,40 eur a nemajetková ujma 62.094,-eur).

19. Ministerstvo vnútra SR v liste zo dňa 8.2.2012 žalobcovi oznámilo, že v prípade zodpovednosti orgánov verejnej moci za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím musí ísť o právoplatné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda a bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. V predmetnom prípade zo strany vyšetrovateľa resp. policajného orgánu nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia a ani k nesprávnemu úradnému postupu. Nakoľko neboli naplnené základné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to existencia nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, žiadosti o náhradu škody nebolo možné vyhovieť.

20. Podľa ust. § 3 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti sa nemožno zbaviť (§ 3 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z.).

21. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní (§ 5 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z.).

22. V zmysle ust. § 6 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

23. Podľa ust. § 9 ods.1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom do 31.12.2012) štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

24. Uplatnený nárok bol predbežne prerokovaný v zmysle ust. § 15, § 16 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012, čím boli splnené podmienky vyžadované zákonom pre konanie o nároku žalobcu pred súdom.

25. Súd skúmal, či je daná zodpovednosť žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom tak, ako to vo svojom žalobnom návrhu tvrdil žalobca.

26. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je kumulatívne splnenie troch základných predpokladov, a to

1. nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup,
2. vznik škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy a
3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Všetky tieto podmienky musia byť splnené súčasne, preto o vzniku zodpovednosti nemožno hovoriť, ak chyba ktorýkoľvek z týchto predpokladov. Zákon zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť.

27. Podľa potvrdenia o zaistení veci č. ORP-110/PP-VI-2008 zo dňa 19.12.2008 bolo dňa 19.12.2008 o 10:00 hod. v obci Veľká Ida na dvore OO PZ zaistené osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia ABFF1AM zelenej metalízy ev.č. C. XXX R., VIN: E., P. Z. XXXX, 2ks zimné pneumatiky vpredu, 2ks zimné pneumatiky vzadu; osvedčenie o evidencii vozidla č. A. a kľúč od uvedeného vozidla, a to podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov na vykonanie potrebných úkonov, pretože vzniklo podozrenie, že táto vec súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku.

Žalobca nadobudol uvedené motorové vozidlo na základe kúpno-predajnej zmluvy dňa 11.6.2008 od Y. O. ako predávajúceho za kúpnu cenu 125.000 Sk (4.149,24 eur).

Listom zo dňa 26.1.2009 žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne požiadal OO PZ Z. T. o vrátenie motorového vozidla. Mal za to, že motorové vozidlo kúpil bez obmedzení, zaplatil kúpnu cenu a následne bol vykonaný prepis na jeho meno, teda nemôže súvisieť so spáchaním trestného činu. Žalobca kúpil predmetné vozidlo pre potreby rodiny, pretože má maloleté deti a ťažko chorú matku, o ktorú sa stará. Žiadal o prehodnotenie zaistenia predmetného vozidla a o jeho okamžité vrátenie.

Listom zo dňa 2.2.2009 žalobca podal podnet na trestné stíhanie M. O. Q. Y. O. pre trestný čin podvodu, pretože od menovaných kúpil motorové vozidlo, po vyplatení kúpnej ceny vozidlo prepísal na svoje meno bez záväzkov a toto mu bolo následne zaistené s tým, že súvisí so spáchaním trestného činu. Mal za to, že menovaní vedeli, že predmetné auto nie je vysporiadané, že majú zákaz prevádzkať ho do vysporiadania záväzkov, ale o tom ho neinformovali, kúpnu cenu prevzali a ubezpečili ho, že auto je bez právnych väd.

Listom zo dňa 5.2.2009 OO PZ vo Veľkej Ide oznámilo žalobcovi, že držiteľka uvedeného vozidla M. O. bez súhlasu vlastníka predala motorové vozidlo žalobcovi. Nakoľko k predaju vozidla došlo podvodným spôsobom, vozidlo bolo zaistené. Splnomocnenec spoločnosti Credit CAR s.r.o. podal dňa 18.12.2008 trestné oznámenie vo veci sprenevery, ktoré bolo dňa 19.12.2008 z dôvodu vecnej príslušnosti odstúpené ÚjaKP ORPZ Košice, ktorý prevzal dňa 3.2.2009 aj zaistené motorové vozidlo. O potrebe úschovy resp. vrátení veci rozhoduje príslušný vyšetrovateľ ÚjaKP ORPZ Košice, ktorý vykonáva vyšetrovanie vo veci podvodu a sprenevery.

Žalobca namietal postup pracovníkov polície Okresného riaditeľstva PZ Košice-okolie v súvislosti s prepisom i zaistením jeho osobného motorového vozidla sťažnosťou adresovanou Prezídium PZ SR. Sťažnosť žalobcu bola postúpená Krajskému riaditeľstvu PZ v Košiciach ako vecne príslušnému útvaru na jeho vybavenie. Listom zo dňa 14.4.2009 Krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach vyzvalo žalobcu na upresnenie podanej sťažnosti, sťažnosť zrejme nebola písomne vybavená.

Z pripojeného vyšetrovacieho spisu č. ORP-4/5-OJP-Ke-2009 vyplýva, Ž. O. L. ako splnomocnenec poškodeného CREDITCAR, s.r.o., ktorá je splnomocnená spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. na všetky právne úkony spojené s vymáhaním pohľadávok, si v trestnom konaní uplatnil voči obvinenej Márii Pačutovej náhradu škody vo výške 5.877,78 eur. V zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 18.12.2008 síce uvádza, že vlastníkom motorového vozidla je spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., avšak v zápisniciach o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 2.3.2009 a 7.12.2009 žiada o priznanie škody vo výške 5.877,78 eur.

Uznesením zo dňa 23.9.2009 Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach, ÚjaKP ČVS: ORP-4/5-OJP-KE-2009 rozhodlo o uložení motorového vozidla do úschovy Okresného súdu Košice II. Podľa odôvodnenia uznesenia si na vec robí nárok ďalšia osoba a sú pochybnosti o práve na vec. V uznesení bola osoba, ktorá si na vec robí nárok, upozornená, aby si nárok uplatnila v občianskom súdnom konaní.

Proti uzneseniu ČVS: ORP-4/5-OJP-KE-2009 podal žalobca sťažnosť, o ktorej rozhodol prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II uznesením č. 3Pv 125/2009-11 zo dňa 9.11.2009 tak, že ju ako nedôvodnú zamietol. V odôvodnení uznesenia prokurátor konštatoval, že vlastnícke právo si k vozidlu uplatňuje spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. na základe zmluvy o zabezpečení uzatvorenej s obvinenou M. O.. V zmysle čl. IV zmluvy prechádza vlastnícke právo k vozidlu až po zaplatení kúpnej ceny zo strany obvineného v plnej výške, kde táto podmienka nebola do dnešného dňa splnená. Vlastnícke právo k uvedenému vozidlu si uplatňuje aj poškodený Y.N. I. na základe kúpnej zmluvy o predaji vozidla uzatvorenej Y.C. O., manželom obvinenej. Poukázal na § 97 ods. 1 druhá veta Trestného poriadku, podľa ktorého ak si na vec uplatňuje právo iná osoba, vydá sa vlastníkovi veci alebo jej oprávnenému držiteľovi, ktorého právo je nespochybniteľné. Pri pochybnostiach sa vec ponecháva v

úschove podľa § 94 Trestného poriadku. Evidenčne sa vec preberie do súdnej úschovy a osoba, ktorá si na vec robí nárok sa upozorní, aby ho uplatnila v občiansko-právnom konaní. Vzhľadom na nateraz ustálenú dôkaznú situáciu je potrebné konštatovať, že nie je nepochybné vlastnícke právo ani jedného zo strán uplatňujúcich si toto právo.

Listom zo dňa 8.1.2010 podal žalobca podnet na Krajskú prokuratúru v Košiciach na preskúmanie postupu prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II č. 3 Pv 125/2009. Argumentoval, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. si nikdy neuplatňovala ani v súčasnosti neuplatňuje vlastnícke právo k uvedenému vozidlu. Táto spoločnosť si voči obvinenej uplatňuje nárok na náhradu škody, čo nemožno považovať za uplatnenie vlastníckeho práva - práva na vec v zmysle § 97 ods. 2 Trestného poriadku. Tiež poukázal na skutočnosť, že kúpna cena za motorové vozidlo bola predávajúcemu - predchádzajúcemu vlastníkovi O. I. vyplatená v celom rozsahu. Prokurátor sa vo svojom rozhodnutí odvoláva na článok IV. zmluvy o zabezpečení, podľa ktorého predávajúci momentom podpísania zmluvy a protokolu odovzdaní a prevzatí vozidla odovzdá kupujúcemu predmetné vozidlo, týmto úkonom má právo vozidlo užívať a následne na kupujúceho týmto momentom prechádzajú všetky práva a povinnosti prináležiace vlastníkovi, okrem práva vlastníckeho, ktoré nadobúda úplným zaplatením kúpnej ceny. Tento článok neupravuje prevod vlastníckeho práva k vozidlu zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na obvinenú, ale z predávajúceho O. I. na obvinenú. Pokiaľ by nedošlo k úplnému zaplateniu kúpnej ceny, vozidlo by zostalo vo vlastníctve O. I., nie spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.. Keďže predávajúcemu bola kúpna cena zaplatená, stala sa vlastníkom vozidla obvinená. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzavrela s obvinenou záložnú zmluvu, v ktorej obvinená súhlasila so zriadením záložného práva k predmetnému vozidlu na zabezpečenie pôžičky, ktorej bola poskytnutá. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. teda nikdy nebola a nie je vlastníkom vozidla, ale záložným veriteľom zo záložnej zmluvy, kde zálohom je sporné vozidlo. Poukázal na §151 h Občianskeho zákonníka upravujúceho prevod zálohu a právne následky s tým spojené. Uviedol že aj keď motorové vozidlo kúpil bez toho, aby mal vedomosť o jeho založení v prospech spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., táto skutočnosť nemá z hľadiska prevodu vlastníckeho práva k vozidlu žiadne právne účinky. Na základe kúpnej zmluvy uzavretej s obvinenou resp. jej manželom sa bez akýchkoľvek pochybností stal vlastníkom založeného vozidla. Keďže jeho vlastníctvo vozidla je nepochybné a zaistené vozidlo nie je na ďalšie konanie potrebné a neprichádza do úvahy jeho prepádnutie alebo zhabanie, sú orgány činné v trestnom konaní povinné mu vozidlo bezodkladne vrátiť.

Krajská prokuratúra v Košiciach žalobcovi listom zo dňa 17.2.2010 oznámila, že jeho podnet je dôvodný. Krajský prokurátor sa stotožnil so žalobcom prezentovanou argumentáciou, pokiaľ ide o uloženie vozidla do úschovy a mal za to, že pre uloženie vozidla do úschovy, ako aj zamietnutie sťažnosti proti predmetnému uzneseniu neboli splnené zákonné podmienky. Prokurátor zistil, že zo strany vyšetrovateľa došlo k pochybeniu aj v tom, že žalobca nebol upozornený na možnosť uplatniť si svoj nárok na vozidlo v primeranej lehote v občianskom súdnom konaní. Reparovanie nezákonného postupu vyšetrovateľa a prokurátora pri rozhodovaní o uložení veci do úschovy však neprichádza do úvahy, pretože na zrušenie rozhodnutia v prípravnom konaní už uplynula zákonná trojmesačná lehota. Na základe oznámenia Krajskej prokuratúry v Košiciach, nakoľko žalobcovi nebolo osobné motorové vozidlo vydané, žalobca listom zo dňa 3.7.2010 požiadal Okresný súd Košice II o vydanie veci.

Okresný súd Košice II uznesením zo dňa 3.8.2010 č.k. 3T 28/2010-174 rozhodol o vrátení osobného motorového vozidla spolu s výbavou a osvedčením o evidencii vozidla. V odôvodnení súd poukázal na stanovisko Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 17.2.2010, ktoré konštatuje nesprávne rozhodnutie vyšetrovateľa ako aj prokurátora okresnej prokuratúry o uložení vozidla do úschovy. Pretože na motorové vozidlo a osvedčenie si neuplatnila právo aj iná osoba a do úvahy neprichádza ich zhabanie ani prepádnutie, bolo rozhodnuté o vrátení vecí tomu, komu boli zaistené.

K odovzdaniu motorového vozidla došlo dňa 22.9.2010, čo vyplýva z protokolu o prevzatí a odovzdaní automobilovej techniky č. 21/2010/V. Podľa protokolu bolo vozidlo pojazdné.

28. Podľa ust. § 21 ods.1 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa ust. § 92 Trestného poriadku ak treba vec, ktorá bola zaistená podľa osobitného zákona, zaisťiť na účely trestného konania, prevezme ju prokurátor alebo policajt.

30. Ak vec, ktorá bola podľa § 89 vydaná, podľa § 91 odňatá alebo podľa § 92 prevzatá, na ďalšie konanie nie je potrebná a ak neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, vec sa vráti tomu, kto ju vydal, komu bola odňatá alebo u koho bola zaistená podľa osobitného zákona. Ak si na ňu uplatňuje právo iná osoba, vydá sa vlastníkovi veci alebo jej oprávnenému držiteľovi, ktorého právo na vec je nepochybné. Pri pochybnostiach sa vec ponechá v úschove podľa § 94 a osoba, ktorá si na vec robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v civilnom procese (§ 97 ods.1 veta prvá, druhá a tretia Trestného poriadku).

31. Na základe zisteného skutkového stavu, vychádzajúc z listín uvedených v ods. 27 tohto odôvodnenia, mal súd za preukázané, že zo strany orgánov činných v trestnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Tento súd vidí v nedôvodnom uložení veci do úschovy, pretože pre takýto postup neboli splnené zákonné podmienky. Na vec si neuplatňovala právo iná osoba ako žalobca, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. si v trestnom konaní uplatňovala len náhradu škody. Uplatnenie nároku na náhradu škody nemožno považovať za uplatnenie práva na vec v zmysle ust. § 97 ods.1 Trestného poriadku (k tomu vid' rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Tz 19/93). Orgány činné v trestnom konaní boli povinné vec vydať žalobcovi bez skúmania, či je alebo nie je vlastníkom veci. Navyše sa javí, že jeho vlastníckeho právo bolo nepochybné. Uvedené skutočnosti boli konštatované aj v oznámení prokurátora Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 17.2.2010. Súd ešte dopĺňa, že žalobca bol dobromyseľným, že k vozidlu sa neviaže žiadna ľarcha, keďže záložné právo nebolo zapísané v evidencii vozidiel a obvinená ho na túto skutočnosť neupozornila.

32. Splnenie jednej z podmienok pre určenie zodpovednosti za škodu - existenciu nesprávneho postupu mal súd za preukázanú.

33. Existencia nezákonného rozhodnutia, ktoré by zakladalo nárok na náhradu škody nebola zistená. Žalobca za nezákonné rozhodnutie považoval uznesenie o uložení veci do úschovy zo dňa 23.9.2009, ako vyplýva z jeho vyjadrenia pred súdom dňa 7.4.2016. Toto však nebolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, a preto neprichádza do úvahy konštatovanie nezákonného rozhodnutia v zmysle ust. § 6 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z.

34. Následne súd skúmal existenciu škody a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou uplatňovanou žalobcom.

35. V zmysle ust. § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

36. Príčina súvislosť znamená priamy, bezprostredný vzťah príčiny a následku, pričom musí ísť o hlavnú, priamu a bezprostrednú príčinu škody.

37. Titulom skutočnej škody, po čiastočnom späťvzati žaloby, žalobca uplatňoval sumu celkom 4.070,63 eur.

38. Za opravu motorového vozidla požadoval žalobca sumu 1.705,-eur (faktúra č.410202194 zo dňa 11.10.2010 vystavená spoločnosťou D. s.r.o. a doklad o jej zaplatení dňa 11.10.2010) a sumu 553,75 eur (faktúra č. 410202376 zo dňa 29.10.2010 vystavená spoločnosťou D. s.r.o. a doklad o jej zaplatení dňa 29.10.2010). Výšku uplatnenej škody mal súd zdokladovanú uvedenými faktúrami a príjmovými pokladničnými dokladmi. Z predmetných faktúr vyplýva, že závady boli spôsobené neprevádzkovaním vozidla, preležaním pneumatík a pod. Nakoľko tieto skutočnosti uviedol autorizovaný servis, súd týmto považoval za preukázanú príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom orgánov činných v trestnom konaní. Súčasťou vyfakturovaných súm boli aj náklady na odťah motorového vozidla. Napriek tomu, že podľa protokolu o odovzdaní motorového vozidla bolo vozidlo pojazdné, vzhľadom na skutočnosť, že počas zaistenia a úschovy vozidla došlo k ukončeniu platnosti STK i emisnej kontroly, prerušeniu povinného zmluvného poistenia, ako aj celkovú dĺžku „státia“ vozidla 1 rok 9 mesiacov, bolo podľa názoru súdu použitie odťahovej služby (do servisu) dôvodné.

39. Súd tiež považoval za preukázanú výšku nákladov za zvýšenú spotrebu nového vozidla, kúpeného v dôsledku zaistenia žalobcovho vozidla. Z vykonaného dokazovania vyplynula nevyhnutná potreba osobného motorového vozidla v rodine žalobcu. Žalobca potreboval vozidlo na cestu do zamestnania a späť a na prepravu maloletých detí a ťažko chorej matky k lekárovi. Bol nútený kúpiť si nové motorové vozidlo (zn. Škoda Favorit), ktoré malo vyššiu spotrebu ako zaistené vozidlo. Za obdobie používania nového - náhradného motorového vozidla najazdil 34.342 km, pričom toto vozidlo malo vyššiu spotrebu o 2,5 l / 1km. Pri priemernej cene pohonných motorových hmôt počas používania tohto nového vozidla 1,10 eur/l tak cenový rozdiel činí 944,40 eur. Výška najazdených kilometrov, výška priemernej spotreby porovnávaných vozidiel i priemerná cena pohonných hmôt vyplýva zo žalobcom predložených dokladov. Žalovaná poukazovala na to, že žalobca si mohol zaobstarať vozidlo s nižšou spotrebou. Žalobca však argumentoval, že na kúpu lepšieho motorového vozidla s ekonomickou prevádzkou nemal finančné prostriedky. Aj na kúpu zadováženého vozidla si musel požičať. Vozidlo kúpil na odporúčanie švagra, od jeho strýka, pretože vedel, že o toto vozidlo bolo dobre udržiavané a nevyžadovalo si ďalšie náklady. Š. Y. mala benzínový motor, na rozdiel od Š. U., ktorá bola s dieselovým motorom, kde je nižšia spotreba, avšak takéto vozidlá sú drahšie. Súd má za to, že s ohľadom na všetky okolnosti je dôvodné priznať žalobcovi náhradu nákladov za pohonné hmoty.

40. V tomto rozsahu súd považoval nárok žalobcu za dôvodný, pretože mal za preukázané všetky predpoklady zodpovednosti žalovanej za škodu. Žalobe v uvedenom rozsahu vyhovel.

41. Pokiaľ ide o požadovanú náhradu za pokles ceny motorového vozidla za dobu, kedy ho žalobca nemohol užívať 655,-eur a za náklady na znalecký posudok 212,48 eur, v tejto časti žaloby súd nemal za preukázanú príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Súd zastáva názor, že k poklesu ceny motorového vozidla dochádza samotným plynutím času a k tomu by došlo aj pri užívaní vozidla. Skutočnosť, že žalobca nemohol vozidlo užívať, bola pritom zohľadnená pri priznaní náhrady za pohonné hmoty v dôsledku zvýšenej spotreby nového vozidla. Z uvedeného dôvodu súd zostávajúci nárok na náhradu škody vzniknutú poklesom ceny vozidla a s tým súvisiacich nákladov vynaložených na znalecký posudok nepriznal.

42. Žalobca si tiež uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.211,89 eur (trojnásobok uplatnenej majetkovej ujmy) z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením a nesprávny úradný postup bol v tak závažnej miere, že ovplyvnil jeho osobný, spoločenský a finančný život, ako aj jeho rodiny. Podľa žalobcu má byť štát postihovaný za nezákonné rozhodnutia resp. nesprávny úradný postup nielen povinnosťou nahradiť vzniknutú škodu, ale aj z preventívneho hľadiska, aby sa predišlo podobným konaniam orgánov činných v trestnom konaní t.j. aby sa nedôvodne nezadržovali motorové vozidlá.

43. Podľa ust. § 17 ods.2, ods.3 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

44. Ako vyplýva z cit. zák. ustanovení, priznanie nemajetkovej ujmy prichádza do úvahy pri konštatovaní porušenia práva (nezákonného rozhodnutia / nesprávneho úradného postupu), ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením pre poškodeného, pričom zásah tejto intenzity musí žalobca preukázať. Nemajetková ujma má byť určitou náhradou za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v nemajetkovej sfére dotknutej osoby. Jej výšku určuje súd úvahou s prihliadnutím na závažnosť spôsobenej ujmy, vychádzajúc predovšetkým z kritérií uvedených v ust. § 17 ods.3 zákona č. 514/2003 Z.z.

45. Žalobca v konaní nepreukázal, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu došlo k takému zásahu do jeho osobnostných práv, že by to odôvodňovalo priznanie nemajetkovej ujmy. Zásah nebol takej intenzity, že by spôsobil zníženie dôstojnosti či vážnosti žalobcu, značné zhoršenie zdravotného stavu alebo nenapraviteľné narušenie rodinných väzieb či pracovných vzťahov a pod. Nepochybne absencia osobného motorového vozidla v rodine žalobcu, ktorá ho potrebovala, ovplyvnila každodenný život tejto rodiny, avšak nedošlo k tak závažným následkom v dôsledku nesprávneho úradného postupu, že by prichádzalo do úvahy odškodnenie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Tieto skutočnosti nevyplývajú z predložených listinných dôkazov ani z výpovede žalobcu a svedkyne (manželky žalobcu) v konaní. Súd preto nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy považoval za nepreukázaný.

46. K uvedenému súd dodáva, že v záujme procesného úspechu v súdnom konaní musí strana sporu splniť jednak povinnosť tvrdenia skutočností rozhodujúcich pre predmet sporu a vyplývajúcich z ustanovení hmotného práva, ktoré sa na právne pomery sporových strán vzťahujú, ako aj povinnosť dôkaznú t.j. preukázať, že ním tvrdené skutočnosti sú pravdivé. V tomto smere stranu sporu zaťažuje dôkazné bremeno, teda predloženie takých dôkazných prostriedkov, ktoré sú spôsobilé privodiť pre neho priaznivé rozhodnutie o skutočnostiach ním tvrdených tak, aby ich na základe vykonaného dokazovania súd uznal za pravdivé.

Pri vyhodnocovaní dôkazov pritom súd v súlade s ust. § 191 ods.1 CSP postupuje podľa svojej úvahy a hodnotí každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo.

47. Žaloba bola v časti nároku, ktorý súd vyhodnotil ako nedôvodný a nepreukázaný, zamietnutá.

48. O zastavení konania v časti o zaplatenie 33.518,87 eur rozhodol súd v zhode s procesným návrhom žalobcu podľa § 145 ods. 2 CSP. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Žalovaná so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasila (č.l. 233 spisu).

49. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Žalobca bol v konaní procesne úspešnou stranou v časti náhrady škody v rozsahu 51,59 % žalovaného nároku (3.203,15 eur), čo súčasne zodpovedá 48,41 % úspechu žalovanej, v pomere vzájomnej úspešnosti v časti náhrady škody bol žalobca úspešný v rozsahu 3,18 % (51,59 % - 48,41 %). Za zastavenie konania procesne zodpovedá v zmysle ust. § 256 ods.1 CSP žalobca.

V časti nemajetkovej ujmy bola plne úspešnou stranou žalovaná.

Súd vychádzal zo záveru, že v konaní bola procesne úspešnou stranou žalovaná. Žalobca preto nemá nárok na náhradu trov konania a žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila (ani jej zo spisu žiadne trovy konania nevyplývajú), preto súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§355 ods.1, § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§365 ods.1 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).